

a Danish-American Weekly, owned by The United Danish Evangelical Lutheran Church in America, and published by Danish Lutheran Publ. House, Blair, Nebr.

Danskeren

Published and distributed under permit (No. 436) authorized by the Act of October 6, 1917, on file at the Post Office of Blair, Nebraska. By order of the President. A. E. Burleson, Postmaster General

FRA SPA-KONFERENCEN.

Lloyd George mener, den er Begyndelsen til store Ting.

Spa, 18. Juli. — „Konferencen her mellem de allierede Chæfer og Repræsentanter for Tyskland er Begyndelsen til store Ting,” erklærede den britiske Premier Lloyd George i Dag, idet han opsummerede de sidste 14 Dages Fægtning med Tyskerne.

„Vi vil gøre vort Bedste for at udføre, hvad vi er gaaet ind paa her,” sagde den tyske Udenrigsminister Dr. Walter Simons.

Premier Lloyd George lod forstaa, at han nærede høje Tanken om baade Konstantin Fehrenbach, den tyske Kansler, og Dr. Simons.

Lloyd George sagde videre, at det vilde have været en vældig Fordel, om Amerikanere havde taget Del i Konferencen, fordi, tilføjede han, de vilde have bragt den under et Syspunkt, der var fri for europæisk Kappelstrid.

„Vilde europæiske Statsmænd ikke have følt sig forlegne, dersom Amerikanere havde taget aktiv Del i Afgørelsen af alle Spørgsmaal?” spurgte man Lloyd George. Det mente han ikke. Amerikas Magt, dets Uinteresserethed og dets retsindige Optraeden vilde være af overordentlig Værdi for Europa, sagde han.

Dr. Simons erklærede, at han frygtede for Uroligheder i Ruhr-Distriktet.

„Der vil rimeligvis blive Bæsvær i næste Uge,” sagde han, „med mindre vi sørger for at føde Minearbejderne bedre paa samme Tid, som vi anmoder dem om at arbejde haardere. Jeg teleggraferede til Hermes, vor Ernæringsminister, om pjeblikkeligt at sende alle for Haanden værende Fødemidler til Ruhr-Distriktet. Jeg har skrevet til den franske, den belgiske, den britiske og den italienske Ernæringsministre og bedet dem gøre alt muligt for, at samle flere Fødemidler ind i Ruhr-Distriktet før Udløbet af to Uger.”

Farmer-Labor-Partiet.

Det tredje Parti, der tog Navnet „The Farmer-Labor Party”, nominerede sent Onsdag Aften i sidste Uge Advokat Parley P. Christensen fra Salt Lake City, Utah, til Præsidentkandidat, og Max Hayes fra Cleveland, O., til Vicepræsident-Kandidat. Christensen blev nomineret allerede ved anden Stemmekastning. Blandt andre, som der stemtes paa, var den kendte Socialist Debs og saa Henry Ford, men ingen af dem fik ret mange Stemmer.

Nominationen fandt Sted, efter at „Committee of 48”, der ved Mødets Begyndelse forenede sig med Arbejderpartiet, paa Grund af Platformen havde trukket sig tilbage. Flere andre Grupper trak sig tilbage, deriblandt „Nonpartisan League.” Arbejderpartiet, der udgjorde et Flertal, gennemtvang sin egen Platform, der var altfor radikal for de mere konservative Elementer, og det bevirkede Splittelsen. De mere radikale af „de 48’s Gruppe, Ordstyreren P. P. Christensen for en, blev dog sammen med Arbejderne. Det er tvivlsomt, om de andre, der trak sig tilbage til Morrison Hotel, kommer til at foretage nogen Præsidentnominations.

De 48’s Komite stod hele Tiden i Telegraf- og Telefonforbindelse med Senator La Follette. Han havde paa Forhaand sendt

Konventionen Besked om, at han nægtede at modtage Nominationen, hvis Arbejderpartiets Program vedtoges i den Form, det var forelagt ham. Skönt der ingen væsentlige Forandringer foretoges i Programmet, blev La Follettes Navn alligevel indført som Kandidat, men da Senatoren per Telefon af sin Søn fik Meddelelse herom, bad han om at faa sit Navn slettet, da han under nærværende Omstændigheder fandt, at han ikke kunde blive Kandidat.

Den saakaldte La Follette Platform blev af Konventionen nedstemt med 308 mod 125 Stemmer, og Arbejderpartiets Platform blev derpaa vedtaget.

Den af Arbejder-Farmer-Partiet nominerede Præsidentkandidat, P. P. Christensen, er en velkendt Arbejderfører, og han kom til Chicago som Delegation til baade Arbejderkonventionen og „Committee of 48” Konventionen. Det var sidstnævnte Konvention, der egentlig bragte hans Navn i Forgrunden ved at vælge ham til permanent Ordstyrer. Han er en af de mest fremtrædende Advokater i Salt Lake City, 49 Aar gammel og Ungkarl. I religiøs Henseende skal han være Unitar. I de senere Aar har han optraadt i nogle af de mest kendte Arbejder-Retssager i Nordvesten. Indtil 1912 var han Republikaner, og han har været Formand for Partiets Statskonvention. I 1912 gik han med i Roosevelts progressive Parti, og i 1916 stemte han for Wilson.

Rigsdagsvalgets Udfald.

Ifølge hvad den danske Legation i Washington meddeler os, fik Folketingsvalget i Danmark den 6. ds. følgende Udfald:

Vestre gjorde Fremgang — 3 Mandater, 51 valgt. Socialdemokratiet forblev uforandret — 42 Mandater. De Konservativt tabte 2 Mandater, 26 valgt. De Radikale vandt 1 Mandat, 16 valgt. Erhvervspartiet blev uforandret — 4 Mandater.

PROHIBITIONSLOVEN.

Vanskeligheder ved dens Gennemførelse.

Washington, D. C., 17. Juli. Seks Maaneder af national Prohibition har overbevist de Embedsmænd, der skal paase dens Gennemførelse, om, at det er umuligt at gøre Staterne tørre, medmindre det faar Almenhedens Tilslutning. Stillingen skildres saaledes af en høj Autoritet: I enkelte Stater er Tilstanden være end den var en Maaned efter at det attende Amendment var traadt i Kraft. Befolkningen paa saadanne Steder bestaar for Størstedelen af Udlændinger, og Stemningen er imod Prohibition. Regeringens Embedsmænd nævner New York, New Jersey, Pennsylvania og Illinois som „bad states”. Massachusetts, California og andre hidtil vaade Stater er ikke indbefattet. De Embedsmænd, der skal paase Lovens Gennemførelse, har ikke været i Stand til at stoppe Trafikken med Salg af berusende Drikke paa Steder, hvor Stemningen overvejende er imod Loven.

I alle andre Stater end de fire nævnte har der været „en Forbedring af Forholdene” paastraar Sagkyndige i internal Revenue Bureauet. Der er store Vanskeligheder i „Moonshine” Distrikterne i Syden, men man haaber at kunne overvinde dem i den nærmeste Fremtid. Det indrøm-

mes aabent af Lederne for Arbejdet med Prohibitionens Gennemførelse, at i de store Byer, hvor der er en betydelig Befolkning af Udlændinger, er Forholdene værre end for seks Maaneder siden.

COX OG WILSON ENIGE.

Harding ønsker at vide Besked.

Washington, D. C., 19. Juli. Det demokratiske Partis Præsidentkandidat, Guvernør James M. Cox, har givet Præsident Wilson det bestemte Løfte, at hvis han bliver valgt, vil han gøre sit bedste for at opfylde de Løfter, som Præsidenten havde givet med Hensyn til Folkeforbundet.

Dette Løfte blev givet under en Konferencen, som han havde med Præsident i det Hvide Hus i Gaar, og hvori ogsaa den demokratiske Vicepræsidentkandidat, Franklin D. Roosevelt, deltog. Konferencen varede en Time. Guvernør Cox afgav efter Konferencen en Erklæring, hvori han af det fremgik, at de to Politikere er fuldstændige enige om den store Valgsag, og at den demokratiske Platform ikke paa nogen Maade staa i Strid med Præsidentens Opfattelse med Hensyn til Fredstraktaten.

„Mødet var i enhver Henseende behageligt,” sagde Guvernøren i sin Erklæring. „Vi var enige om, at Platformen siger nok, ligesom vi var enige om Partiets Pligt paa en Tid, da der er Fare for, at Amerika ikke vil holde sine Løfter til Verden. Han tænker fremdeles paa Krigen og de Løfter, som han gav dem, der gjorde de store Ofre.

Det er meget rimeligt, at han, der som Nationens Fører bad om vore Sønner og vore Midler paa Grundlag af en bestemt Forstaaelse og Forpligtelse, har sat sig for, at Løftet skal holdes. Hvad han lovede, skal jeg søge at opfylde efter bedste Evne, om jeg bliver valgt.”

Mr. Roosevelt udstedte ogsaa en Erklæring. Han sagde bl. a.: „Jeg ønsker, at hver eneste Amerikaner kunde have været et taust Vidne til Mødet mellem de to store Mænd. Deres storartede Enighed og høje Maal er en Inspiration. Jeg behøver bare at tilføje, at min Beklagelse over at skulle opgive min Stilling under Præsident Wilson formildes ved Bevidstheden om, at min nye Chef vil blive en værdig Efterfølger.”

Senator Harding vil vide Besked.

Marion, O., 19. Juli. Senator Harding opfordrede i Aftes Guvernør Cox til at fortælle, paa hvilket Grundlag han og Præsident Wilson kom til Enighed under Konferencen i det Hvide Hus i Gaar.

„Der er kun een Maade, hvorpaa han og Præsidenten kan blive enige og det er, at Cox giver Ret. Naar Kandidaten opnaar Enighed med Præsidenten, betyder det, at Mr. Wilson skal føre Kampagnen og vil blive den virkelige Kraft i næste Administration, hvis Demokraterne vinder.

Det er ikke upassende at spørge om, paa hvilket Grundlag Overenskomsten er opnaaet. For det første vil Landet vide, om de to Herrer er blevet enige om, at Amerika skal akceptere Folkeforbundet uden Reservationer. For det andet har Guvernør Cox forpligtet sig til at støtte en Ratifikation af Traktaten og Folkeforbundets Konstitution uden nogen væsentlig Forandring. For det tredje, er Artiklen 10 blevet akcepteret? Der er sagt gentagne Gange, at Arti-

kel 10 er „Traktatens Hjerne,” og det vilde være det samme som „at knuse Verdens Hjerne” at tage denne Artikel bort.

For det fjerde har Præsidenten naturligvis bestemt, at Guvernør Cox maa paatage sig, underskrive og indfri alle de nationale Løfter, som den nuværende Administration har givet paa Nationens Vegne.

Det er derfor paa sin Plads at spørge: Hvad er de forskellige mystiske og uvisse Forpligtelser, som Præsidenten har bundet os til? Nogen maa fortælle os det, fordi Folket ønsker at vide det.

Har Guvernør Cox forpligtet sig til at fornye Forlangendet om, at Amerika overtager et Mandat over Armenien, om han bliver valgt?

Har han forpligtet sig til at insistere paa, at Trakien skal gaa til Bulgarien og ikke til Grækenland, hvad saa Folket i Trakien, Grækenland og vore Allierede end vil?

Det amerikanske Folk har Ret til at faa Svar paa disse Spørgsmaal.

Det er soleklart, at Præsident Wilsons Udenrigspolitik involverer, at Amerika maa have en stor Arme og Flaade, for Administrationen har forlangt, at vi i 1925 skal have en Flaade saa stor som Storbritanniens. Den har ogsaa arbejdet for, at vi skulde have en Arme, der var to Gange saa stor som den, vi nogen Sinde har haft i Fred.

Vort eget Land.

Berger gennemneret. Milwaukee, Wis., 16. Juli. Socialisten Victor L. Berger, der to Gange er bleven nægtet Sæde i Kongressen, efterat han var blevet valgt fra 15. Wisconsin Distrikt, blev i Gaar valgt af sit Parti som Kandidat ved Valget i November. Henry H. Bodenstab, der blev slaat af Berger i Fjor, søger paany republikansk Nominations.

Grøshopper i S. Dakota. Grøshopper har vist sig i Omegnen af Bowdle, Edmunds County, S. Dak., i Mængdevis, og Farmerne har sat sig i Bevægelse for at optage Kampen mod dem. Der siges, at disse Insekter har voldt betydelig Skade i visse Dele af Countyet. Man haaber dog, at man kan faa Bugt med dem.

Jorden rundt.

Canadas Gæld. Ottawa, Ont., 15. Juli. Canadas Nettogæld udgør nu \$2,300,119 ifølge Finansdepartementets Opgivelse for Juni.

Engelske Kvinder i Juryen.

London, 14. Juli. I Overensstemmelse med en Parlements-Resolution meddeler Lordkansleren, at efter den 15. Juli kan Kvinder være Medlemmer af Juryen paa de samme Betingelser som Mand. Dog vil en Mand og hans Hustru ikke faa Tilladelse til at gøre Tjeneste i samme Sag.

Større fransk Skatteindtægt.

Paris, 13. Juli. Skatteindtægterne i Juni Maaned beløb sig til 907,000,000 Francs, og oversteg Overslagene i Budgettet med 277,000,000 Francs. Skatteindtægterne i de første seks Maaneder i Aar oversteg Overslagene med 1,634,000,000 og oversteg den samme Periode i 1919 med 1,950,000,000 Francs.

Armenierne og Tyrkerne.

London, 15. Juli. Opmuntret ved Grækernes Held i Lilleasien har den armeniske Hær gjort et heldigt Angreb paa Tartarernes og Mustapha Kemal Pashas tyrkiske nationalistiske Tropper og besat Strøget ved Zagobas, telegraferes der i Tirsdags fra Athen til „Exchange Telegraph”, idet der citeres Efterretninger fra Tiflis.

Bryan eller Billy Sunday.

Lincoln, Neb., 17. Juli. William J. Bryan og Billy Sunday er

de mest omtalte Præsidentkandidater paa Forbuds-Stemmesedelen, oplyser W. G. Calderwood fra Minneapolis, Viceformand i den nationale Forbuds-komite, der er kommen hertil for at træffe Arrangement for det nationale Partis Konvention fra den 21. til 23. Juli. En Kvinde vil sandsynligvis blive nomineret til Vicepræsident, sagde han, og nævnte Mary Harris Armons fra Georgia, Anna Howard Shaw fra New York og Marie C. Brehm fra California som mulige Kandidater. Paa Konventionen ventes der 2600 Delegerter.

Scandinavian-American Republican League.

afholdt sin Konvention i Seattle, Wash., den 9. Juli. Det er Meningen at begynde en Kampagne for det republikanske Parti blandt den skandinaviske Befolkning i Staten. Frank Oleson, Seattle, er Præsident. De øvrige Embedsmænd er: H. B. Helden, Seattle, Sekretær; Frank B. Helden, Spokane, første Vicepræsident; Swan Samson, Takoma, anden Vicepræsident, Charles Lind, Bellingham, tredje Vicepræsident, og T. B. Nielsen, Seattle, Kasserer. Eksekutivkomiteen bestaar af J. E. Chilberg, Seattle; John Riseland, Bellingham; A. C. Clausen, Spokane; O. S. Larson, Tacoma, og Israel Nelson, Seattle.

Flyvetur til Alaska.

Mineola, N. Y., 15. Juli. Der blev gjort Forberedelser i Aftes til en Flyvetur paa 8,690 Mil til Nome, Alaska, og tilbage med fire af Hærens Luftskibe. De skal starte Kl. 10 i Dag. Ruten er lagt saaledes: Mitchell Flyvestation til Erie, Pa., 350. Grand Rapids, Mich., 300. Winona, Minn., 310. Fargo, N. D., 320. Portal, N. D., 290. Saskatoon, Sask., Canada, 280. Edmonton, Alberta, 300. Jasper, 200. Prince George, B. C., 200. Hazelton, 220. Wrangell, Alaska, 210. Whitehorse, Yukon, 300. Dawson, 250. Fairbanks, 275. Ruby, 240, og Nome, 300. Expeditionen vil blive ledt af Kaptajn St. Claire Street.

Kemals Kabinet.

Konstantinopel, 15. Juli. Mustapha Kemal Pasha har triumferet over sine Fjender i Angora ved at gøre en Forandring i hvert Embede, oplyser Aviserne i Anatolien. Hvert nyt Kabinetmedlem faar Titelen Kommissar, hvad der tyder paa Bolshevik-Indflydelse. Col. Ismet Bey, tidligere Krigsminister i den gamle tyrkiske Regering, er Stabschef i Kemals nationalistiske Hær.

Tysk eller polsk.

London, 14. Juli. Fra Berlin meddeles, at Resultatet af Folkeafstemningen i Øst- og Vest-Preussen over Spørgsmaalet om disse Distrikter skal forblive tyske eller slutte sig til Polen, er blevet bekendtgjort. I begge Provinser har Vælgerne med overvældende Majoritet udtalte sig for at de vil forblive tyske.

I Vest-Preussen.

92 Procent af de afgivne Stemmer til Gunst for Tyskland og i Øst-Preussen endog 98 Procent. De afgivne Stemmer fordeler sig saaledes: I Vest-Preussen, for Tyskland 91,634, for Polen 7,682; Resultatet i 29 smaa Valgkredse er ukendt. I Øst-Preussen 353,655 Stemmer for Tyskland og 7,408 Stemmer for Polen; Resultatet i 63 smaa Valgdistrikter er ukendt.

Attention paa Hindenburg. Berlin, 14. Juli. En ukendt Mand hroind i Gaar ind i Marskalk Hindenburgs Hus og skød paa Feltmarskalken. Kuglen traf ikke, og Manden undkom. Feltmarskalken var alene og forsøgte at kalde paa Tjeneren. Voldsmanden kæmpede med Feltmarskalken og affyrede under Kampen sin Revolver, hvorefter han undflyede. Han antages at tilhøre en Røverbande.

Olieinteresserne i Mexico.

Mexico City, 14. Juli. Regeringen har i Princippet godkendt de endelige Forslag fra Repræsentanter for Olieinteresserne, meddeles der i „El Universal” i Gaar. Bladet oplyser, at der dog ikke vil blive truffet nogen endelig Overenskomst før Konferencen paa Lørdag i næste Uge mellem den provisoriske Præsident de la Huerta og Oliemændene. Finansminister Alvarado ventedes i Aftes til Tampico, hvor han vil inspicere Petroleumsfeltet, før han rejser til New York.

Englands Arbejdere og Irland.

London, 14. Juli. Paa Arbejderkongressen her i Byen blev en Resolution, der indbragtes af Grubearbejdernes Føderation, og som gik ud paa, at den britiske Regering skulde trække alle sine Tropper ud af Irland og oprette et irsk Parlament, vedtaget med 2,760,000 mod 1,636,000 Stemmer. Det var en Kortvotering. Vedtagelsen af denne Resolution betyder, at Arbejderne truer med direkte Aktion, hvis ikke Regeringen giver efter. James Henry Thomas, der er Generalsekretær for National Union of Railwaymen, siger, at hvis ikke Regeringen tager Hensyn til Resolutionen, vil det blive Kongresskomiteens Pligt at paase, at den gennemføres.

Udenrigsminister Bekir Sami Bey sagde i en Tale til en stor Nationalist Forsamling, at de Allieredes Fredstilbud er umulige, da Frankrig af politiske Grunde ikke kan sende store Troppemasser mod Tyrkerne. Italienerne er ude af Stand til at kæmpe af økonomiske Grunde. Enlænderne har ikke Tropper nok og Grækernes Styke er begrænset.